

manderne, ikke til Overhøring, men til virkelig Religionsunderviisning, thi derved lette vi Skolelærerne et Arbejde, der nu har til Følge, at Meget bliver tilsidefat, som efter min Mening ikke burde tilsidefattes, og lad os dernæst virke hen til, at Præsten kommer til Børnene i Anxeret, forsaavidt Veiene ere vanskelige og besværlige for dem at passere, i Stedet for at de nu maae komme til ham.

S. Pedersen: Det er første Gang, jeg har hørt, at der udfordres længere Tid til at give et Barn den fornødne Forberedelse til Konfirmation om Sommeren end om Vinteren; jeg siger, at jeg ikke har hørt en sliq Mening fremført før idag; det har rigtignok overrasket mig meget, og det synes næsten, som at den høitærede Minister gav denne Mening et Slags Medhold; han har saaledes antydet som den Tid af Sommeren, der gik bort, Saa- og Høstferien. Det er vel saa, at dette paa sine Steder tager en Deel af Tiden bort, men det vil heller ikke være den høitagtede Minister ubekjendt, at en tilsvarende Tid gaaer bort af Winterhalvaaret, deels paa Grund af Veir- og Veirforhold, som allerede er berørt af tidligere Talere, deels paa Grund af Juleferien, som omtrent tager en tilsvarende Tid bort, som Høstferien tager i Sommerhalvaaret. Naar den ærede sidste Taler har anmodet den høitærede Minister om ikke at indskrænke Præsternes Frihed til at kunne forberede Konfirmanderne i et heelt Aar, da kan jeg være fuldkommen enig med ham, men jeg troer heller ikke, at den ærede Forespørger har sigtet i den Retning. Der er en stor Forskjel paa at indskrænke Præstens Frihed til at modtage Børn til Konfirmationsforberedelse, hvor Forældrene maatte ønske Saadant, selv om det maatte være en 2 a 3 Aar i Forveien, forsaavidt han er villig dertil, — forsaavidt Omstændighederne tillade det og Forældrene ønske det, finder jeg, at noget Saadant kan skee — og saa derimod paalægge det som Pligt, at et Barn skal gaae til Konfirmationsforberedelse i et heelt Aar, forudsat at Barnet iøvrigt har de nødvendige Kundskaber og den Aandsmodenhed, som er nødvendig for, at det kan afgive en Bekræftelse paa sin Daabspagt som Konfirmand; jeg finder

det ikke alene aldeles ikke tidsvarende, men jeg kunde næsten kalde det latterligt. Jeg troer, at det, som Konfirmationen maa have til Hensigt, maa være at sikkre sig, at Barnet har de fornødne Kundskaber, og naar det er Tilfældet, saa troer jeg, at det maa være den overordnede Dyrighed og Geistligheden ligegyldigt, enten det er kommet til denne paa den ene eller den anden Maade, enten det er gaaet til Konfirmationsforberedelse i 3 Aar eller i 3 Maaneder. Det er, som sagt, første Gang, jeg har hørt, som den ærede sidste Taler fremførte, at der udfordres længere Tid til at forberede et Barn til Konfirmation om Sommeren end om Vinteren, og det er derfor jeg troer, at jeg skyldte at gjøre en Bemærkning derimod.

Øvstgaard: Idet den ærede Forespørger bemærkede, at Loven af 9de Mai 1855 var bleven modtaget med almindelig Glæde, da er det navnlig blevet fremsat og stadfæstet af flere Mænd fra Nerne, men jeg troer, at den fremfor Alt fandt Gjenklang i Sjælland. Jeg troer, at Glæden er begrundet i de stedlige og naturlige Forhold, thi naar der paa Nerne kan være Tale om en Mills Wei at gaae til Konfirmationens Forberedelse, kan der i Sjælland undertiden være Tale om 2 à 3 Mill, som de Fattiges Børn om Vinteren nødvendigviis maae vandre paa deres Fod, udsat for Veirforhold paa de paa den Aarstid ofte ufremkommelige Veie, og der maa man i høi Grad paastjønne denne Lov. Jeg troer, som sagt, at denne Lov blev modtaget med stor Glæde, i den Tanke, at Præsterne ved Loven vare forpligtede til at holde Konfirmation om Efteraaret efter en velordnet Sommerforberedelse til denne deres saa vigtige og bethdningsfulde Gjerning; mulig; en enkest Præst skulde findes, som forsynte denne Pligt, og forsaavidt vilde den høitagtede Kultusminister da i paakommende Fald kunne foranledige, at de Vedkommende indrettede Konfirmationen saaledes, at dens Forberedelse kunde foregaae i Sommerhalvaaret, saaledes at Tiden ikke skulde gaae ud derover. Sagen bør ikke alene sees fra denne Side, men de Fattige have sandelig ikke Raad til at holde deres Børn hjemme for Konfirmationens Forberedelse, naar man som hidtil har seet, at selv de rigeste Mænds Børn